

TÍÐINDI

Búfólkini í Fámara seinastu árin, Rúni Jacobsen og hjúnini Rakul og Johan Dalsgaard

Fluttu úr Fámara leygardagin

Nú er aftur manntómt í Fámara, eftir at hjúnini Rakul og Johan Dalsgaard leygardagin endaliga fluttu av garðinum saman við Rúna Jacobsen

Eiríkur Lindenskov

Ein stórir flytibilur stóð í túninum við garðin í Fámara, tá Sosialurin vitjaði har leygardagin seinnapartin, tá búfólkini á garðinum seinastu næstan fyra árin, hjúnini Rakul og Johan Dalsgaard, saman við Rúna Jacobsen, fluttu seinastu ognarlutirnar úr Fámara.

Inn í húsinum var kaldligt

og myrkt. Eingin streymur hevur verið seinstu mánaðirnar, tí tey, ið varðað hava av garðinum, kliptu streymin fyri nøkrum mánaðum síðani í eini roynd at fáa hjúnini at flyta av garðinum.

– Ja, ein dagin undraðust vit á, at eingin streymur var. Vit ringdu til SEV at boða frá breki og spurdu, um vit móguliga høvdu gloymt at goldið rokningina. Men har var

hvørki brek ella gáløysni. Streymurin var tikin, og seinni komu fólk frá SEV at taka málaran niður eisini, greiðir Jóhan Dalsgaard frá.

Kortini hava tey havt ljós, tí Johan fekk riggað eitt streymagregat til, so ljóst aftur var undir lonini.

Hóast tað var kalt á garðinum leygardagin, tá Sosialurin vitjaði, so kendist hitin í køkinum úr kolkomfýrinum, sum var tað einasta sum fløvaði garðin hendan seinasta seinnapartin hjá nú fyrrverandi búfólkunum í Fámara.

Nógv fólk – bæði fremmand ferðafólk og froyingar við – hava leitað sær til Fámara hesa tíðina, Rakul og Johan Dalsgaard hava búleikast

har. Soleiðis var eisini leygardagin, tá nakrar av hondbóltsgentunum hjá H71 úr Hoyvík høvdu leitað sær av Vágseiði vesturum til Fámara. Umframt Sosialin, so var eisini ein sjónvarpsmaður, sum tók upp seinastu tímarnar hjá teimum í Fámara. Hetta verður ein dokumentarur, sum helst verður at siggja í sjónvarpi í næstum.

Seinasta konsertin í Fámara

At Johan Dalsgaard er tikin úr leikum sum undirhaldari, tað er tað eingin, sum ivast í. Og hann dugdi eisini at vinna tokka hjá »ferðafólkunum« í Fámara leygardagin. Og tað tók honum bara lítla løtu at

skipa fyri eini intermistiskari konsert, sum hann kallaði »seinasta konsertin í Fámara«.

Hóast klaverið var farið inn í flytibilin, so var tað eingin trupulleiki, tí Johan settist bara við klaverið inni í vørublinum í túninum í Fámara og treiv í sangin hjá John Mogensen, »Karl og Ann Katrin!«, sum er um danska parið, sum eisini mátti flyta ímóti sínum vilja.

Tá Sosialurin fór úr Fámara stutt eftir klokkan fyra seinnapartin leygardagin var so gott sum klárt hjá nú fyrrverandi búfólkunum at fara.

– Nú bíða vit bara eftir bátinum. Vit høvdu ætlað at

brúkt eina viku at gera okkum liðug, men tað gera vit ikki. Nú ræður bara um at koma avstað sum skjótast. Vit tíma slett ikki at vera her nú, tá vit vita, at vit ikki sleppa at vera verandi her, segði Rakul Dalsgaard

Tey fóru norður til Havnar við Smyrli kokkan 18:30 leygarkvøldið – á síni seinastu ferð úr Fámara.

» Tað skuldi ikki undrað meg, at kriminalpolitiið kemur, tá eg fari at seta niður radisur har